

Māfī kī Duā

Zabūr 51

māfī kī duā. zabūr 51

Prayer For Forgiveness. Psalm 51

by Bakhtullah

[*Zinda Kalam 15*]

(Urdu—Roman script)

© 2026 Chashma Media.
published and printed by
GWCS, New Delhi

Bible text is from UGV.

Included are pics by Manuchi <https://pixabay.com/vectors/ukraine-creation-a-heart-love-7424066/>; OpenClipart-Vectors <https://pixabay.com/vectors/landscape-mountains-silhouette-1300109/>; ditto <https://pixabay.com/vectors/summer-sun-weather-149412/>; BedexpStock <https://pixabay.com/vectors/pray-plead-call-upon-for-help-answer-2669772/>; PandannaImagen <https://pixabay.com/vectors/basin-clean-up-cleaning-water-5023545/>; garzapaloelhermano <https://pixabay.com/illustrations/art-design-fire-dove-symbol-flame-7148539/>; drabbitod <https://pixabay.com/images/id-6923627/>.

for enquiries or to request more copies:
askandanswer786@gmail.com

Fahrist

Terī Shafqat Merā Gunāh Dūr Kare	2
Mainne Terā Gunāh Kiyā Hai	5
Mujhe Pāk-Sāf Kar	9
Mujh meñ Pāk Dil aur Sābitqadam Rūh Paidā Kar	11
Apne Muqaddas Rūh ko Mujh se Dūr na Kar	13
Mukammal Qurbānī se Mukammal Māfī	14
Zabūr 51:1-17	18

Ḳhudā se māfī kaise mile? Zabūr 51 is kā jawāb hai.
Yih duā ek chaunkā dene wālī bāt se shurū hotī hai.
Likhā hai,

Yih gīt us waqt se mutālliq hai jab Dāūd
ke Bat-sabā ke sāth zinā karne ke bād
Nātan Nabī us ke pās āyā.

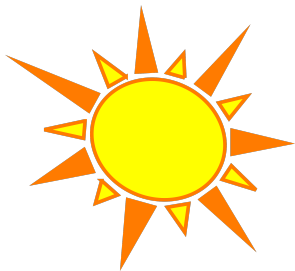
► *Is ke pīchhe kaun-sā wāqiyā hai?*

Bat-sabā ek shādīshudā aurat thī jis ke sāth
Hazrat Dāūd ne zinā kī. Bād meñ Dāūd ne
karwāyā ki Bat-sabā ke shauhar ko qatl kiyā jāe.
Lekin Ḳhudā ne Nātan Nabī ko us ke pās bhejkar
use batāyā ki tūne sangīn gunāh kiyā hai (dekhie 2
Samuel 11-12).

Kitnā anokhā Zabūr! Shurū hī meñ ek shāndār
bādshāh ke gunāh kā zikr kiyā jātā hai!

► *Kyā Nātan Nabī kī bāt sunkar Dāūd ne inkār
kiyā?*

Nahīn. Us ne ekdam mām liyā ki mujh se sangīn
gunāh huā hai. Na sirf yih. Sāth sāth us ne

yih Zabūr likhkar shurū meñ apne gunāh kā zikr
kiyā.

Yih Zabūr nihāyat ahm hai. Kyon? Islie ki is meñ
Hazrat Dāūd 5 bāteñ pesh kartā hai—5 bāteñ jin se
har insān māfi pā saktā hai. Kaun-sī bāteñ? Pahlī
bāt,

Terī Shafqat Merā Gunāh Dūr Kare

Dāūd farmātā hai,

Ai Allāh, apnī shafqat ke mutābiq mujh
par mehrbānī kar,
apne baṛe rahm ke mutābiq merī
sarkashī ke dāgh miṭā de.

Ab soch lo. Dāūd to achchhā bādshāh thā. Us
ne apnī qaum ke lie azīm kām kie the. Us ne use
dushman se chhuṭkārā bhī diyā thā. Wuh to yih bhī

kah saktā thā ki ai Ḳhudā, mainne to be-shumār nek kām kie haiñ, islie mujhe māf kar.

- *Kyā wuh Ḳhudā ko apne nek kāmōñ kī yād dilātā hai?*

Bilkul nahīñ.

- *Kyōñ nahīñ?*

Wuh jāntā hai ki nek kāmōñ se insān apne bure kāmōñ ko miṭā nahīñ saktā. Mere bure kām rahte haiñ, chāhe mainne kitne hī achchhe kām kyoñ na kie hoñ. Jitne bhī nek kām mainne kie haiñ in se main zina aur qatl ke yih gunāh dūr nahīñ kar saktā.

- *Is ke baraks Dāūd kyā kartā hai?*

Wuh Ḳhudā kī shafqat, mehrbānī aur rahm par bharosā kartā hai. Wuh jāntā hai ki sirf Ḳhudā kī shafqat mujhe bachā saktī hai. Jab ham us kī shafqat kī dhūp señkte haiñ tab hī hameñ māfi miltī hai.

- *To phir kyā wuh farmātā hai ki ai Ḳhudā, mere gunāh ko nazarandāz kar?*

Nahīñ.

- *Kyōñ nahīñ?*

Wuh jāntā hai ki nazarandāz karne se gunāh khatm nahīn ho jāte. Aksar log yih bāt nahīn samajhte. Un kī nazar meñ baṛī bāt yih hai ki dūsre mere gunāhoñ ko nazarandāz karen to bāt khatm. Pahle Dāūd ne bhī aisā sochā thā. Pahle us ne apne gunāhoñ ko chhupāne kī koshish kī thī, magar be-fāyda. Ūpar wālā to sab dekhtā hai. Na koī bāt us se chhupī rahtī hai, na wuh gunāh nazarandāz kartā hai.

- *To nazarandāz karne ke bajāe Dāūd Ḳhudā se kyā māṅgtā hai?*

Wuh duā kartā hai ki merī sarkashī ke dāgh miṭā de. Aise dāgh lag gae haiñ jo mainṁ ḳhud dūr nahīn kar saktā. Zarūrī hai ki terī hī shafqat unheñ miṭā de. Merī tāqat se yih nahīn ho saktā. Terī hī shafqat kī tez dhūp meñ mere dāgh miṭ jāenge.

Ġharz, māfi māṅgne kī pahlī duā yih hai ki ham apnī nekī par etamād na karen balki usī kī shafqat par bharosā karen. Isī lie ham pukārte haiñ ki mujh par rahm kar. Dūsri bāt,

Maiñne Terā Gunāh Kiyā Hai

Dāūd ab batātā hai ki use kyon rahm kī zarūrat hai.
Wuh farmātā hai,

Kyonki main apnī sarkashī ko māntā
hūn,

aur merā gunāh hameshā mere sāmne
rahtā hai.

Maiñne tere, sirf tere hī ḳhilāf gunāh
kiyā,

maiñne wuh kuchh kiyā jo terī nazar
meñ burā hai.

Yih bāt pakkī hai ki Dāūd ne Bat-sabā aur us ke
shauhar kā gunāh kiyā thā. Phir bhī wuh duā kartā

hai ki ai Ḳhudā, mainne tere, sirf tere hī ḳhilāf gunāh kiyā hai.

► *Kyon?*

Is se wuh inkār nahīn karnā chāhtā ki mainne dūsroṅ kā gunāh nahīn kiyā hai. Lekin Ḳhudā ke pāk nūr meṅ use samajh āī hai ki dūsroṅ kā gunāh karne se mainne Ḳhudā hī kā gunāh kiyā hai. Dekhie, jab ham gunāh karte haiṅ to ham hameshā hī Ḳhudā kā gunāh karte haiṅ.

► *Ham dūsroṅ kā gunāh karne se kyon Ḳhudā kā bhī gunāh karte haiṅ?*

Islie ki gunāh se hamārā tālluq na sirf logoṅ se balki Ḳhudā se bhī bigaṛ jātā hai. Ḳhudā pāk hai, islie wuh chāhtā hai ki ham ek dūsre ke sāth pāk tālluq rakheṅ. Jab hamārā yih pāk tālluq bigaṛ jāe to hamārā us ke sāth tālluq bhī bigaṛ jātā hai. Tab ham usī kā bhī gunāh karte haiṅ.

Yon bāteṅ karte karte Dāūd ek gahrī sachchāī tak pahunchtā hai. Farmātā hai,

Yaqīnan main gunāhālūdā hālat meṅ paidā huā.

Jyon hī main māṅ ke peṭ meṅ wujūd meṅ āyā to gunāhgār thā.

- *Yahān gunāh ke bāre mein kyā naī bāt hai?*
Yih ki main mān ke peṭ mein bhī gunāhgār thā. Chhoṭe bachche bhī sahī mānoñ mein māsūm nahīn hote. Jab ham māsūm kahte haiñ to matlab sirf yih hai ki unheñ gunāh karne ke itne mauqe nahīn mile haiñ jitne baṛoñ ko. Insān kī fitrat hī aisī hai ki us se shurū se gunāh hote rahte haiñ.
- *Kyā Dāūd pas-e-pardā yih kah rahā hai ki merā kyā qusūr, āḳhir Ḳhudā ne mujhe yon hī banāyā hai?*
Bilkul nahīn.
- *To phir wuh is se kyā kahnā chāhtā hai?*
Wuh yih kahnā chāhtā hai: Ai Ḳhudā, ḳhud main to is qābil nahīn hūñ ki apne gunāhoñ se āzād ho jāūñ. Mujhe terī hī shafqat kī zarūrat hai.
- *Lekin Dāūd itnī lañbī lañbī bāteñ kyon kartā hai?*
Kyā yih kāfī na hotā ki wuh Ḳhudā ko achchhī-ḳhāsī qurbānī se ḳhush kartā?
Nahīn. Dāūd samajh gayā hai ki Ḳhudā ko qurbāniyāñ pesh karnā nākāfī hai. Wuh farmātā hai,

Kyonki tū zabah kī qurbānī nahīn
chāhtā,

warnā maiñ wuh pesh kartā.

Bhasm hone wālī qurbāniyāñ tujhe
pasand nahīn.

Allāh ko mañzūr qurbānī shikastā rūh
hai.

Ai Allāh, tū shikastā aur kuchle hue dil ko
haqīr nahīn jānegā.

Kuchh log Ḳhudā ko baṛī baṛī qurbāniyāñ pesh
karte haiñ. Koī masjid ko paise detā hai, koī
gharībōñ yā yatīmḵhānoñ ko. Koī sādḥū ban jātā
hai, koī apne jism ko dabātā hai tāki Ḳhudā ko
pasand āe.

► *Aisī koshishēñ qābil-e-tārīf haiñ. Lekin kyā in se
ham Allāh ko mañzūr ho jāte haiñ?*

Nahīn. Dāūd ke mutābiq ham apne kisī bhī nek
kāṁ, nazrāne yā qurbānī se apne gunāhoñ ko dūr
nahīn kar sakte.

► *To phir ham kis tarah Allāh ko mañzūr ho jāte
haiñ?*

Dāūd farmātā hai ki shikastā rūh, Allāh ko
mañzūr hai. Wuh shikastā aur kuchle hue dil ko
haqīr nahīn jānegā.

► *Lekin shikastā rūh hai kyā?*

Shikastā rūh wuh rūh hai jo māntī hai ki main gunāhgār hūn. Shikastā rūh māntī hai ki sirf Ẹhudā mere gunāhoñ ko miṭā saktā hai. Sirf wuh mujhe bahāl kar saktā hai.

Agar is haqīqat par Zabūr ḵhatm ho jātā ki ham gunāhgār haiñ to hamārī ummīd jātī rahtī. Lekin Dāūd ne shurū meñ Ẹhudā kī shafqat par bharosā kiyā hai. Isliē māfi kī tīsri bāt yih hai ki

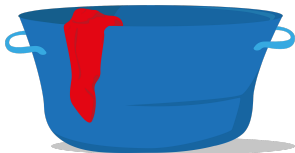
Mujhe Pāk-Sāf Kar

Wuh farmātā hai,

Zūfā lekar mujh se gunāh dūr kar tāki pāk-sāf ho jāūñ.

Mujhe dho de tāki barf se zyādā safed ho jāūñ.

► *Dāūd zūfā kā zikr kyon kartā hai?*

Zūfā ek boṭī hai. Imām kisī ko pāk qarār dene ke lie zūfe kā guchchhe se us par pāk pānī chhīrak detā thā. Dāūd kahnā chāhtā hai ki mujhe pāk-sāf qarār de.

- *Dhone se wuh kyā kahnā chāhtā hai?*

Dhobī pānī meñ sābun ḍālkar kapṛe ko hāth-pānw se ragaṛ ragaṛkar yā patthar par mār mārkar sāf kar detā hai. Dāūd apne gunāhoñ se yoñ pāk-sāf ho jānā chāhtā hai jis tarah dhobī se dhoyā gayā kapṛā—barf se zyādā safed.

- *Dāūd itnī shiddat se kyoñ pāk-sāf ho jānā chāhtā hai?*

Ḳhudā pāk aur quddūs hai. Us ke huzūr Dāūd apne āp ko gandā aur mailā mahsūs kar rahā hai. Wuh jāntā hai ki mere Ḳhudā ke huzūr rahnā sab kuchh hai. Agar yih nāmumkin ho to main zindā nahīn rahnā chāhtā. Islie zarūrī hai ki main pāk-sāf ho jāūñ. Lekin yih aisā kām hai jo main Ḳhud nahīn kar saktā. Sirf usī kī shafqat mujhe pāk-sāf karke us ke huzūr lā saktī hai.

Dāūd jāntā hai ki dhone kā yih kām mujhe achchhā nahīn lagegā. Shāyad mujhe bhī patthar par paṭaḵh paṭaḵhkar pāk-sāf karnā paṛe. Jo bhī

ho, main us ke baḡhair jī nahīn saktā. Jo bhī karnā hai wuh kare.

Lekin ab Dāūd ek nihāyat hairānkun bāt pesh kartā hai. Yih ki

Mujh mein Pāk Dil aur Sābitqadam Rūh Paidā Kar

Wuh farmātā hai,

Ai Allāh, mere andar pāk dil paidā kar,
mujh mein nae sire se sābitqadam rūh
qāym kar.

► *Dāūd kī yih bāt itnī anokhī kyon hai?*

Dāūd wādā nahīn kartā ki ab se main bure kām nahīn karūngā, ab se main achchhā insān ban jāūngā. Nahīn, wuh māntā hai ki mujh mein badalne kī tāqat hī nahīn. Ai Ḳhudā, mujhe

terī hī shafqat kī zarūrat hai, warnā main nākām rahūngā.

► *Khudā kis tarah use pāk-sāf kare?*

Wuh us ke andar pāk dil aur sābitqadam rūh paidā kare. Matlab hai ki wuh na sirf Dāūd ko tarbiyat dekar sīdhā kare. Is se barḥkar wuh us meñ pāk dil aur sābitqadam rūh paidā kare. Jis ke farmān par duniyā wujūd meñ āī, us ke farmān par Dāūd meñ pāk dil aur sābitqadam rūh wujūd meñ āe.

► *Pāk dil aur sābitqadam rūh ko wujūd meñ āne kī kyā zarūrat hai?*

Dāūd jāntā hai ki merā dil paidāish hī se ḵharāb hai. Isliē zarūrī hai ki Ḵhudā mujh meñ pāk dil wujūd meñ lāe. Tab hī main pāk-sāf ho jāūngā. Tab hī gunāh karne kā rujhān ḵhatm ho jāegā. Tab hī main us kī rāhoñ par chaltā rahūngā.

Ġharz Dāūd shiddat se mahsūs kartā hai ki mujhe Ḵhudā kī shafqat kī zarūrat hai. Wuhī mujhe pāk-sāf kare, wuhī mujh meñ pāk dil aur sābitqadam rūh paidā kare. Kyoñ? Is kī wajah wuh ab apnī pāñchwīñ bāt meñ batātā hai,

Apne Muqaddas Rūh ko Mujh se Dūr na Kar Wuh farmātā hai,

Mujhe apne huzūr se ḵhārij na kar,
na apne muqaddas Rūh ko mujh se dūr
kar.

- *Dāūd ko kyon pāk-sāf aur andar hī andar tabdīl
ho jāne kī shadīd ārzū hai?*

Jab wuh abhī bachchā hī thā to Samuel Nabī ne us ke sar par tel unḍel diyā thā. Likhā hai ki us waqt Rab kā Rūh Dāūd par nāzil huā aur us kī sārī umr us par ṭhahrā rahā (1 Samuel 16:13). Ab us kā sab se baṛā ḍar yih hai ki Ḵhudā apne muqaddas Rūh ko us se dūr kare. Dāūd yih bardāsht nahīn kar saktā ki wuh Ḵhudā kī rifāqat se dūr ho jāe.

Sazā mile na mile magar har sūrat meñ Ḳhudā ke huzūr rahnā hai.

- *Is se ham Dāūd kā Ḳhudā se tālluq ke bāre meñ kyā sīkhte haiñ?*

Yih tālluq bahut gahrā hai. Yih ek ḵhāndānī tālluq jaisā hai. Jab hamārā koī qarībī jānane wālā masalan jīwansāthī kūch kar jāe to ham mahsūs karte haiñ ki ab se jīnā mushkil hai. Isī tarah Dāūd mahsūs kartā hai ki Ḳhudā ke Rūh ke baḡhair jīnā nāmumkin hai.

Ab hamēñ ek āḵhirī bāt par dhyān dene kī zarūrat hai. Yih ki

Mukammal Qurbānī se Mukammal Māfi

Hazrat Dāūd ko māfi mil gaī (2 Samuel 12:13). Phir bhī use mukammal māfi na milī. Us waqt māfi milne kā intazām nāmukammal thā.

- *Māfi kā intazām kyon mukammal nahīn thā?*

Dāūd ke zamāne meñ log māfi milne ke lie jānwar qurbān karte the. Lekin ham dekh chuke haiñ ki kaī nabiyon kī tarah Dāūd bhī māntā hai ki aisī qurbāniyāñ nākāfi haiñ.

- *To phir kis chīz kī zarūrat hai tāki mukammal māfi mil jāe?*

Sadiyon bād Hizqiyel Nabī ne is kā jawāb diyā.
Us ne farmāyā ki ek nayā zamānā āne wālā hai, al-
Masīh kā zamānā, achchhe charwāhe kā zamānā.
Us waqt mukammal māfī milegī. Kḥudā ne nabī
ke zariye farmāyā,

Maiñ un par ek hī gallābān yānī apne
ḳhādīm Dāūd ko muqarrar karūngā jo
unheñ charākar un kī dekh-bhāl karegā.
Wuhī un kā sahī charwāhā rahegā.
(Hizqiyel 34:23)

Yih achchhā charwāhā māfī milne kā mukammal intazām bhī lāegā.

► *Kis tarah?*

Wuh apnī jān qurbān karke apne ūpar wuh sazā legā jo insān ko apne gunāhoñ kī wajah se uṭhānā thā. Is haqīqī qurbānī se haqīqī māfī milegī. Yoñ Yasāyāh Nabī peshgoī kartā hai,

Wuh un ke gunāhoñ ko apne ūpar uṭhākar dūr kar degā. (Yasāyāh 53:11)

Māfī milne par insān meñ nayā dil aur naī rūh paidā ho jāegī, aur Ḳhudā apnā Rūh us meñ ḍāl degā. Wuh farmātā hai,

Tab main tumheñ nayā dil baḳshshkar tum meñ naī rūh ḍāl dūngā. Main tumhārā sangīn dil nikālkar tumheñ gosht-post kā narm dil atā karūngā. Kyōñki main apnā hī Rūh tum meñ ḍālkar tumheñ is qābil banā dūngā ki tum merī hidāyāt kī pairawī aur mere ahkām par dhyān se amal kar sako. (Hizqiyel 36:26-27)

► *Yih peshgoī aur Dāūd kī duā ek sikke ke do muñh haiñ. Kis tarah?*

Yih peshgoī farmātī hai ki ek waqt āne wālā hai jab Dāūd kī duā pūrī ho jāegī.

► *Dāūd kī duā kis tarah pūrī ho jāegī?*

Is mein ki al-Masīh āegā. Wuh achchhā charwāhā hogā jo apnī jān apnī bheṛon ke lie dekar un ke gunāhon ko dūr karegā. Tab Rūhul-quds un par nāzil hokar un mein nayā dil aur naī rūh paidā karegā.

► *Achchhā charwāhā kaun hai?*

Achchhā charwāhā Īsā Masīh hai. Us ne khud farmāyā ki

Achchhā charwāhā main hūn.
Achchhā charwāhā apnī bheṛon ke
lie apnī jān detā hai.
(Injil, Yūhannā 10:11)

► *Īsā Masīh ne kis tarah Dāūd kī duā pūrī kī?*

Us ne apnī jān qurbān karke wuh mukammal qurbānī dī jis se ham sab ko māfī mil saktī hai. Jo us par imān lākar iqrār kare ki mainne terā gunāh kiyā hai us ke gunāh miṭ jāte hain aur wuh pāk-sāf ho jātā hai. Tab Rūhul-quds use Khudā ke huzūr lākar us mein pāk dil aur sābitqadam rūh

paidā kartā hai. Tab hī wuh us kī rāh par chalne ke qābil ho jātā hai.

Ġharz, Ġsā Masīh is Zabūr kī kunjī hai. Usī kī shafqat se hamāre gunāh dūr ho jāte haiñ aur ham pāk-sāf ho jāte haiñ. Tab Rūhul-quds ham par nāzil hokar ham meñ pāk dil aur sābitqadam rūh paidā kartā hai. Tab achchhā charwāhā hamenñ harī harī charāgāhon par le jātā hai jahāñ ham sukūn se zindagī guzār sakte haiñ.

► *Kyā āp ko māfī kī yih kunjī mil gāi hai?*

Zabūr 51:1-17

Dāūd kā Zabūr. Mausīqī ke rāhnumā ke lie. Yih gīt us waqt se mutālliq hai jab Dāūd ke Bat-sabā ke sāth zinā karne ke bād Nātan Nabī us ke pās āyā.

Ai Allāh, apnī shafqat ke mutābiq mujh par mehrbānī kar,
apne baṛe rahm ke mutābiq merī sarkashī ke dāgh miṭā de.

Mujhe dho de tāki merā qusūr dūr ho jāe,
jo gunāh mujh se sarzad huā hai us se mujhe pāk kar.

Kyonki main apnī sarkashī ko māntā hūn,
aur merā gunāh hameshā mere sāmne rahtā hai.

Mainne tere, sirf tere hī khilāf gunāh kiya,
mainne wuh kuchh kiya jo terī nazar mein burā
hai.

Kyonki lāzim hai ki tū bolte waqt rāst ṭhahre
aur adālat karte waqt pākizā sābit ho jāe.

Yaqīnan main gunāhālūdā hālat mein paidā huā.
Jyon hī main mān ke peṭ mein wujūd mein āyā to
gunāhgār thā.

Yaqīnan tū bātin kī sachchāi pasand kartā
aur poshīdagī mein mujhe hikmat kī tālīm detā
hai.

Zūfā lekar mujh se gunāh dūr kar tāki pāk-sāf ho
jāūn.

Mujhe dho de tāki barf se zyādā safed ho jāūn.

Mujhe dubārā khushī aur shādmānī sunane de
tāki jin haḍḍiyon ko tūne kuchal diya wuh
shādiyānā bajāen.

Apne chehre ko mere gunāhon se pher le,
merā tamām qusūr miṭā de.

Ai Allāh, mere andar pāk dil paidā kar,
mujh meñ nae sire se sābitqadam rūh qāym kar.

Mujhe apne huzūr se ḵhārij na kar,
na apne muqaddas Rūh ko mujh se dūr kar.

Mujhe dubārā apnī najāt kī ḵhushī dilā,
mujhe musta'id rūh atā karke sañbhāle rakh.

Tab main unheñ terī rāhoñ kī tālīm dūngā
jo tujh se be-wafā ho gae haiñ,
aur gunāhgār tere pās wāpas āenge.

Ai Allāh, merī najāt ke Ḵhudā,
qatl kā qusūr mujh se dūr karke mujhe bachā.
Tab merī zabān terī rāstī kī hamd-o-sanā karegī.

Ai Rab, mere honṭoñ ko khol
tāki merā muñh terī sataish kare.

Kyonki tū zabah kī qurbānī nahīñ chāhtā,
warnā main wuh pesh kartā.

Bhasm hone wālī qurbāniyāñ tujhe pasand
nahīñ.

Allāh ko mañzūr qurbānī shikastā rūh hai.

Ai Allāh, tū shikastā aur kuchle hue dil ko haqīr
nahīñ jānegā.